

Cirila Saksida
804 Woodward Ave.
Brooklyn, N.Y. 11227
6-25-64
CAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

Thieu: Južni Vietnam se bo vojskoval sam!

Predsednik Južnega Vietnama Van Thieu je dejal ob koncu svojega obiska na Formozi, da se bo Južni Vietnam boril rajše sam, kot da bi pristal na skupno vladno s komunisti.

SAIGON, J. Viet. — Predsednik republike Nguyen Van Thieu se je vrnil s svojega obiska v Južni Koreji in na Formozi pri Čangkajsku. Pri obeh je iskal podpore v svojem odločnem odporu proti prevelikemu popuščanju rdečim zahtevam v zvezi z napotom končanja vojskovanja v Vietnamu. Tako predsednik Južne Koreje Park kot Čangkajsk na Formozi sta javno podprla stališče Van Thieuja. Ta je sam pred odhodom s Formoze domov v razgovoru s časnikarji dejal, da se bo Južni Vietnam rajše sam dalje vojskoval z rdečimi, kot pa da bi sprejel zahtevo po skupni vladi s komunisti.

Rdeči so povedali v Parizu jasno, da hočejo spraviti v Saigonu sedanjo vladno oblast in jo nadomestiti z "nevtralno", v kateri ne sme biti noben član sedanje vlade. To naj bi bil pogoj za končanje sedanjega zastoja v Parizu. Združene države naj bi torej same vzele oblast protikomunistom in jo izročile tistim zaveznikom rdečih, če hočejo končati vojno, katere cilj je prav preprečitev razširitve komunistične oblasti nad Južnim Vietnamom! ZDA naj po tolikih človeških in materialnih žrtvah enostavno izroče Južni Vietnam rdečim?

Nixon in njegovi zastopniki v Parizu nečisto čem tako nič slišati. Vesti iz Washingtona trdijo, da ZDA takih rdečih zahtev ne morejo sprejeti in da bo Nixon v nedeljo na otoku Midway dal Van Thieuju zagotovilo, da ga ne bo silil v skupno vladno s komunisti, vsaj ne brez predhodnih volitev.

Končno je Somalija prišla do svojega prirodnega bogastva

MOGADISHU, Som. — Somalija je revna dežela, 60% prebivalstva živi še zmeraj od živinoreje, njihovo življenje je podobno nomadskemu. Glavni izvoz obstoji iz banan in živine. Sedaj se zdi, da je prišla ura odločnega tuda za to revno republiko. Pokazalo se je, da se pod površino 2.500 kv. milj skriva uranova ruda.

Somaliska vlada je površino razdelila na tri dele in vsak del dala drugemu podjetju v rabo, najbolj ugodne predele so dobili Italijani, nekaj slabše Amerikanci, najslabše pa Zahodni Nemci. Vladne koncesije se niso dokončale. So pravzaprav le dovoljenja za raziskovanje, ki pa ne bo končano tako hitro. Največ investicij bodo zahtevale avtomobilske ceste, ki jih bo treba speljati do morja.

Sončno in malo toplejše. Najvišja temperatura okoli 68.

Novi grobovi

Josephine Gliha
V ponedeljek zvečer je po kratki bolezni umrla v St. Vincent Charity bolnišnici poznana pionirka Mrs. Josephine Gliha, roj. Merhar, stanujoča na 9105 Union Avenue, vdova po pokojnemu Louisu Glihi, ki je umrl leta 1949, in ena od prvih newburških slovenskih naseljenk, stara 76 let, rodno od Sv. Križa pri Litiji, od koder je prišla v Ameriko, ko ji je bilo 14 let. Bila je članica društev Sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, društva Mir št. 10 ADZ, podružnice št. 15 SZZ in društva Sv. Kečnjega Telesa fare sv. Lovrenca. Zaprta snaho Agnes Gliha, vnukinja Juliane in Mary Lou, vnuka Roberta in Terryja, pastorko Pauline Kuntz, brata Louisa, nečakinjo Rose A. Switalski in nečaka Josepha Mirtel ml. Pokojničinin edini sin Louis je umrl leta 1965. Na mrtvaškem odru počiva v Ferfoljevem pogrebem zavodu na 9116 Union Ave., od koder bo pogreb v petek ob 8.30 zjutraj v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, od tam na pokopališče Karvarija.

Frank J. Sercelj

Tekom obiska pri zdravniku je umrl 80 let stari rojak Frank J. Sercelj s 638 Dickerson Rd., Willowick, rojen v Soteski pri Toplicah pri Novem mestu na Dolenjskem, od koder je prišel v ZDA 1. 1907. Dolga leta je delal kot strojnik pri Browning & Crane and Shovel Co., nato je vodil več let Gordon Grill Tavern. Zapustil je ženo Mary, roj. Adamic, sina Franka in hčerko Mrs. Michael (Evangelina) Morel, 4 vnuke, 4 pravnukne in sestro Roso Ivancic. Hčerka Sophie in brata Joseph in Louis so umrli. Pokojni je bil član SNP (Lunder-Adamič), ABZ (Janez Krstnik) in Kluba slov. upokojencev na Waterloo Rd. Pogreb bo v soboto ob 8.15 iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na All Souls pokopališče.

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in zmanjšujmo število irtev!

Kremelj je tudi Stalinovo podobo priredil kongresu

MOSKVA, Rus. — Sedanji poglavarji v Kremlju se že par let trudijo, da bi prikazali Stalina v lepši luči kot je tista, ki so jo prikazali javnosti Stalinovi kritiki pod vodstvom Hruščeva. Debata, kako popraviti Stalinovo podobo, je bila zelo huda in zamotana.

Zunaj Rusije je tej debati mogoče le redkokd slediti. Verjetno je tudi med delegati na sedanjem mednarodnem komunističnem kongresu v Moskvi marsikdo, ki ne ve, kaj in kakšen je Stalin pravzaprav bil. Da izbiže dno temu nedostatku, je Zavod za marksizem-leninizem sestavil med drugim tudi življenjepis vodilnih ruskih komunistov. V tej družbi je dobil tudi Stalin novo podobo.

Opis ga hvali, da je bil dober politik, vojskovodja, odličen komunist, ki je ustvaril podlago za industrializacijo dežele, socializiral poljedelstvo in pravilno vodil boj proti Hitlerju kot glavni poveljnik vseh ruskih obrambnih sil. V slabo mu življenjepis šteje hudo kršitev načela kolektivnega vodstva, socialistične zakonitosti, krivičnega preganjanja vidnih partijskih, državnih in vojaških voditeljev.

V življenjepisju je bila vsaka beseda pretehtana, zato dobi bralec vtis, da Stalin ni bil nobena zverina v človeški podobi, pa tudi noben nedosegljiv genij.

Peru v svojem sporu z ZDA za enkrat osamljen

LIMA, Peru. — Vojaška vlada republike Peru se je obrnila na druge države Latinske Amerike, zlasti Južne Amerike za podporo v sporu z ZDA. Vlade teh so vljudno odgovorile pa sporočile gen. Velasco, da to ni njihov posel.

Če hoče Peru prepričati ZDA, je to njegova stvar, so odgovorili vodniki držav Južne Amerike. Ti hočejo ohraniti dobre odnose z Washingtonom v upanju, da bodo od tam dobivali še dalje gospodarsko in tehnično pomoč.

Vse prijazno do Bonna

BONN, Z. Nem. — Vsi sosedje kažejo gospodarsko trdnost in bogati Zahodni Nemčiji trenutno zelo prijazen obraz. Francija jo priznava za politično enakovredno zaveznico, odkar ni De Gaulle, ki si je v francoskem imenu lastil pravico vodstva Evrope. Velika Britanija se zavezuje, da potrebuje nemško podporo, če hoče v Skupni trg, kjer edino vidi lepšo bodočnost za sebe. Zato je zadnjič tako prijazen sprejel nemškega finančnega ministra Franza Josefa Straussa, ko je prišel v London na poslovne razgovore. Britanci so mu navdušeno ploskali, ko je govoril o načrtih za nove "Združene države Evrope".

Mili glasovi prihajajo tudi z vzhoda. Poljska je ponudila Bonn razgovore o ureditvi poljsko-nemške meje in o vseh drugih spornih vprašanjih. Sovjetska zveza bi rada Zahodni Nemčiji dobavljala petroleje in naravni plin, pa dobila od nje v zameno velike jeklene cevi in pa tudi druge industrijske izdelke. Pripravljena je baje tudi dovoliti Zahodnonemški letalski družbi Lufthansa polet preko Sibirijske na Japonsko.

Tudi odnosi med Washingtonom in Bonnom so dobri in v Bonn trdno upajo, da ZDA vsaj v bližnji bodočnosti še ne bodo umikale svojega vojaštva iz Evrope, kjer pomaga čuvati sedanje stanje pred vsako možnostjo napada z vzhoda.

Več članov Kongresa zahteva večji nadzor izdatkov za narodno obrambo

WASHINGTON, D.C. — Skupina 45 članov Kongresa, razen ohajskega republikanskega senatorja Saxbeja sami demokrati, je sestavila za svoje kolege obširno spomenico, ki slika, kako potratno gospodari naša narodna obramba z denarjem, ki ga dobi od federacije. Spomenica predlaga celo vrsto ukrepov, ki naj razsipanje denarja preprečijo. Igrala bo veliko vlogo pri kongresni debati o narodni obrambi, ki se začne poleti.

Z RUŠILCEM JE IZGINILO V GLOBINO 73 MORNARJEV

Poveljstvo vojne mornarice je objavilo, da je pričano, da je rešila vse še žive mornarje rušilca Frank J. Evans, katerega prvi del se je večeraj zjutraj pred zoro potopil v Južnem Kitajskem morju, ko ga je avstralska letalonosilka Melbourne odsekala od ostale ladje. Pogrešajo 73 mornarjev, ki so v času nesreče nemara spali v prednjem delu rušilca.

WASHINGTON, D.C. — Vojna mornarica je odredila preiskavo vzroka nesreče, ki je zadela večeraj zjutraj pred zoro ameriški rušilec Frank J. Evans tekom pomorskih vojaških vaj članic NATO. Po izjavi avstralskega mornariškega ministra Charlesa R. Kellyja je dognano, da je rušilec zavozil pred avstralsko letalonosilko in tako sam zakrivil nesrečo. Letalonosilka obsega 25.000 ton, med tem ko jih je imel rušilec Evans komaj 2.200. Pri trčenju je letalonosilka od desetkrat manjšega rušilca odbila prednji del, ki se je v dveh minutah potopil. S seboj je potegnil v globino 67 mornarjev in 6 častnikov, ki so po vsem sodeč spali v tem delu ladje. Nesreča se je namreč zgodila v rani uri, še pred nastopom zore. Noč je bila dosti svetla in morje mirno, zato je težko razumeti, kako je do nesreče prišlo.

Po nesreči so bile vojaške vaje takoj ustavljene in vse ladje v bližini so se lotile reševanja mornarjev. Letalonosilki Melbourne se je posrečilo obdržati nad vodo glavni del rušilca, dokler niso prihiteli na pomoč druge ladje. Vsega skupaj so potegnili iz morja le eno truplo. Vse ostale pogrešane člane posadke je potegnil s seboj v globino prednji del rušilca. Skupno je nesreča končala življenje 74 članov posadke. Na avstralski letalonosilki ni bilo posebno veliko škod in nobenih mrtvih in ranjenih. Ta ladja je doživela podobno trčenje pred nekaj leti z avstralskim rušilcem, pri čemer je bilo pokončanih 82 človeških življenj. Preiskava je oprostila kapitanu letalonosilke vsake odgovornosti za tedanje nesrečo.

Poveljstvo ameriške vojne mornarice ni o vzroku nesreče podalo nobene izjave, napovedalo je le, da bo posebno komisija vsu nesrečo preiskala in predložila nato poveljstvu svoje ugotovitve. Med preživelimi člani posadke je tudi kapitan rušilca.

Nesreča rušilca Frank J.

Iz Clevelanda in okolice

Zalostna vest—

Rojak in dolgoletni naročnik A.D. Franc Musić, 2810 Trabar Ave., Willoughby Hills, Ohio, je dobil sporočilo, da mu je 1. junija umrl oče Stefan Musić, mizarjski mojster, star 64 let. Z ženo Emo in hčerko Olgo je živel v Zagrebu, kamor se je preselil iz Slovenskih Konjic.

Izlet odpovedan—

Izlet Kluba slov. upokojencev iz Newburga v West Virginio, določen za 18. junij, je odpovedan, ker ni bilo mogoče dobiti avtobusa.

Iz bolnišnice—

Mrs. Mary Sernel, 1212 E. 167 St., se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, darila (posebno Pedr. št. 41 SZZ) in pozdrave.

Lee-Seville se ne premakne—

Zupan Carl Stokes je v ponedeljek preko svojih pristavev v mestnem svetu zastoj skušal spraviti na dnevni red predlog za zakone, ki bi omogočili začetek gradnje 241 cenenih javnih stanovanj na področju mesta Lee-Seville v 30. vardi. Zastojnik varde se temu načrtu upira v sporazumu s svojimi volivci. Pri tem stališču ima oporo v predsedniku sveta in pri večini svojih sosvetnikov. Zdi se, da bodo usodo načrta odločile v novembru volitve v mestni svet in za — župana.

Vesel dogodek—

G. Milaru in ge. Blažen Rihar, 1153 E. 63 St., se je 26. maja odšla hčerka prvorojenka Ga. Blažena je hčerka G. Franka in ge. Terezije Mihelich iz Gilberta, Minn., katere sta s tem postala že trinajstih prastarša, g. France in ga. Kristina Rihar iz E3. ceste pa drugič. Srečnim staršem in prastaršem iskrene čestitke!

SSK vabi k odbojki—

Slov. športni klub vabi vse, ki se zanimajo, k igranju odbojke vsako sredo zvečer ob sedmih v Euclid Creek parku.

Corrigan je kriv!—

Večeraj je župan C. Stokes povabil v mestno hišo časnikarje in televizijske ter radijske poročevalce. Razlagal jim je "zločine na cesti". Pri tem ni jemal odgovornosti za sedanji položaj sam, ampak jo je metel na okrajnega javnega tožilca J. Corrigan, ki da je kriv, ker ne konča naglo pregleda poslovarja komisije za "civil service". Ta komisija je namreč pregledala prošnje kandidatov za policijske službe, pa je svoje delo opravila tako, da je moral poseči vmes javni tožilec. Carl Stokes ni povedal, da je člane komisije imenoval župan ne pa okrajni tožilec!

Uprava išče raznašalca—

Uprava AD išče raznašalca lista za Newton Ave., Lecherie Ave., Naumann Ave., Renwood Ave., Abby Ave. Tyrone Ave. Kličite 431-0628.

Cigarete bodo dražje—

S ponedeljkom bo stal zavojček 20 cigaret v avtomatu v Ohio 45 centov, je dejal večeraj predsednik zveze lastnikov prodajnih avtomatov Richard Galvin.

Do podobnega pretepa in spopadov je prišlo dan preje, v sotočnici in jaja ter se spodobno policijo, ko so skušali razbiti shod Nacionalne demokratske stranke Adolfa von gram Hitlerjeve nacistične stranke.

Jutri se začne komunistični kongres v Moskvi

Konferenca se bo začela jutri. Koliko časa bo trajala, organizatorji konference še niso povedali. Najbrže še sami ne vedo, kaj vse utegne zavleči seje in glasovanja. Pred očmi jim bdi neprestano strah, da se bo kdo med gosti razjezil in odšel domov pred koncem sestanka. Iz tega bi nastal škandal kot 1. 1960, ko so kitajski tovariši pobrali kopita in odšli sredi konference.

Strah za usodo konference se vidi tudi v drugih malenkostih. Sedež konference so prenesli na zahodni del Moskve v Palačo za sprejeme. Udeleženci konference bodo torej živeli v neke vrste rdečem "konklavu", ločeni od vsega sveta. Seveda ne bodo mogli hoditi na konferenco tuji in domači časnikarji. Se bodo morali zadovoljiti s tem, kar jim bo serviral Agencija TASS. Konferenca bo v tem pogledu podobna kitajskemu komunističnemu kongresu, kamor tudi ni imel dostopa nihče razen delegatov.

Resolucije bodo menda zelo obširne. Glavna med njimi bo baje obsegala preko 60 strani. Udeleženci se bodo torej lahko dolgočasili z branjem idej,

ki jih že davno poznajo.

Največja skrb prirediteljev konference so uganjanja, kaj bodo govorile in predlagale posamezne stranke. Bojijo se, da bodo italijanski delegatje močno rogovillili, saj jim je udarno nastopanje potrebno, da se prikupijo italijanski politični javnosti. Če bodo hoteli Italijani hoditi po svojih potih, zakaj jih ne bi posnemali na primer Romuni, Angleži, Švedi itd. Ni namreč izključeno, da so kitajski tovariši vrinili nekaj svojih sopotnikov v delegacije in ti bodo s posebnim veseljem delali sitnosti vodstvu konference.

Vsekakor je bil dosežen kompromis v eni točki: Moskva in njeni pristaši ne bodo napadali Kitajske, liberalne delegacije bodo pa molče prešle tragedijo s Čehi in Slovaki. Obljube v tem pogledu so bile dane od vseh strani. Ali bodo držale, je pa drugo vprašanje.

Med sestanke, seje in posvetovanja bo vtaknjenih tudi nekaj tradicionalnih zabav, ki pa ne bodo mogle ublažiti razočaranja, ki bo vladalo v marsikateri delegaciji. Vseh teh napovedi si ne bi

dovolili, ako se ne bi spomnili, kako klavirno se je končala od 1. 1965 do 1969 cela vrsta pripravljalnih sestankov za sedanji kongres, posebno zadnji v marcu v Budimpešti in sedanji v Moskvi. Začel se je 23. maja in končal koncem maja. Moral bi uskladiti besedila resolucij, pa se je vse skupaj končalo s sklopom, naj se z uredjenjem besedila peča kar kongres sam, ker v komisiji niso mogli doseči nobenega sporazuma, a koravno se je debata vlekla ves teden.

Ni s tem rečeno, da o kongresu ne bomo zvedeli nobenih podrobnosti. Na sejah in posvetovanjih bo mnogo delegatov, ki ne bodo mogli držati jezika za zobmi. Olajšali si bodo vest s pripovedovanjem, kaj se je zgodilo za zaprtimi vrati. Seveda se ne bodo začeli oglašati kar na kongresu. Šele potem, ko se bodo razpršili vsaj po Moskvi, bodo začeli govoriti o pravem poteku tega kongresa, ki ga je Kremelj pripravil cela 4 leta, pa pri tem še ni dosegel svojega cilja, da bi bil namreč znova potrjen za vodnika komunističnega sveta.

Zadnje vesti

MADISON, S.D. — Predsednik Nixon je večeraj v svojem govoru pri odprtju knjižnice sen. K. Mundta na Gen. Beadle College posvaril študente in profesorje visokih šol pred uporabo nasilja. Profesorje in upravnike visokih šol je posebej prijemal zaradi prevelikega popuščanja neupravičenim zahtevam študentov, češ da to vodi v uničenje našega visokega šolstva.

PRAGA, CSR. — Večeraj je bil imenovan na seji prezidija Centralnega komiteta KP CSR za namestnika glavnega tajnika G. Husaka znani konservativci in notranji minister pod režimom Novotnega Lubomir Strougal. S tem je prevladala konservativce v vodstvu CSR še bolj trdna in očitna. Husak in Strougal sta odpovala na čelu delegacije KP CSR na konferenco v Moskvo.

Pri Blue Cross je že 68.4 milijonov oseb zavarovanih

NEW YORK, N.Y. — Zadnja uradna statistika Blue Cross odkriva, da je v tej organizaciji že vpisanih 68.4 milijone članov. Organizacija ima sedaj po deželi že 75 podružnic. V 9 letih je število zavarovancev naraslo za 4.1%. Zavarovancem je bilo izplačanih okoli \$7 bilijonov.

Levičarji in desničarji se pretepajo na shodih

KIEL, Z. Nem. — Okoli tisoč levičarjev je metalo kamenje, steklenice in jaja ter se spodobno policijo, ko so skušali razbiti shod Nacionalne demokratske stranke Adolfa von Thaddena.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debever

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 83

No. 109 Weds., June 4, 1969

Županske volitve v Los Angelesu

Za vse, ki se le slučajno brigajo za politiko, leži mesto Los Angeles s svojo politiko "Bogu za hrbtom". Seveda niso pozabljeni dogodki v predmestju Watts, toda tudi te presojamo danes drugače kot takrat, ko so se nemiri in izgredi dogajali. Smo si med tem že ustvarili novo sodbo o trenjih med belo in črno raso v naši deželi. V nekaterih pogledih je boljše od prejšnje, v nekaterih pa slabša.

Za letošnje županske volitve v Los Angelesu je bilo pa že od začetka precej zanimanja po vsej deželi. Los Angeles ima nad milijon registriranih volivcev, mesto samo pa ima le 18% črnih prebivalcev, ki se pa vsi odlikujejo z rasno zavednostjo. Te je tujatam še celo malo preveč.

Pa se je vendarle našel črnski politik Bradley, ki je postavil svojo kandidaturu za župansko mesto. Kot pripadnik črne rase in njen voditelj ni mogel v nobenem slučaju računati na zmago, saj niti petina prebivalstva v Los Angelesu ne pripada črni rasi. Moral je že v začetku najti podporo med belimi volivci in jo je tudi dobil. To se vidi že po tem, da je bilo zanj vseh oddanih glasov blizu 47%.

Tak in celo boljši uspeh pri volitvah so mu napovedovali tudi politični opazovalci. Nekateri so mu dajali 50-53% večino.

Glavni razlog za to je tičal v politiki župana Yortyja, ki je zgubljal simpatije na celi črti. Mož je bil pač predolgo v mestni hiši, njegovega režima so se vsi naveličali, vsi so pričakovali, da je prišel čas za spremembo. Yorty in njegovi agitatorji so se trudili, da bi Yortyjevo županovanje prikazali v lepši luči, toda beli volivci se niso dali premotiti. Ko je Yorty to uvidel, je zagrabil za zadnjo bilko. Hotel je pritegniti na svojo stran volivce, ki se le slučajno pokažejo na voliščih, kadar mislijo, da jim od nekega grozi izredna nevarnost. Tako nevarnost je Yortyjeva propaganda našla v rasni napetosti.

Da v mestu še živi spomin na dogodke v predmestju Watts, je znana stvar. Kdo bi mogel takratno divjanje črnih skrajnežev, nasilnežev in razgrajevčev hitro pozabiti. Mogel bi jih k večjemu drugače presojati kot takrat, pa še tega ne dela navaden ameriški volivec, ker ni imel nikoli prilike, da bi se tega navadil, manjkalo mu je pa tudi veselja od takega umskega dela. Yortyju ni preostalo drugega, da je začel brenkati na "rasno struno" in plašiti javnost, kaj vse se bo zgodilo, ako mesto dobi črnega župana. O tem je že preje poročalo časopisje vseh odtenkov, torej drži.

Pri županskih volitvah v Los Angelesu, ki so drugače potekale mirno, ni nihče spraševal, kateri stranki ali struji pripadata kandidata, volivcem je bila pred očmi le njuna polt. Tega tudi ne tajita oba kandidata. Črni kandidat to izrecno poudarja, beli bi se se pa rad izmotaval, pa mu nihče ne verjame, čeprav je zmagal.

Polt je bila torej merodajna pri glasovanju, toda ne popolna. Za črnega kandidata Bradleyja je glasovalo, tako sodimo na prvi pogled 150,000 do 250,000 belih volivcev, torej četrtna vseh oddanih glasov. To je pa že nekaj, kar politično več pomeni kot županske volitve same po sebi. Črnega kandidata niso volili le črni volivci, ampak ravno toliko in morda še več belih.

To se pravi belo-črna koalicija se je obnesla, le zmagala ni. Črnski politiki ravno tega ne znajo poudarjati. Z Bradleyjem na čelu protestirajo proti "belemu rasizmu". V to družbo se je po nepotrebnem zamešal tudi clevelandski župan C. Stokes, ki je z obžalovanjem priznal, da v naši družbi še obstoja "beli rasizem". Seveda obstoja, toda že po njemu. Stokes sam bi namreč mogel težko trditi, da je za Bradleyja glasovalo, absolutno in stoodstotno merjeno, manj belih volivcev kot zanj.

Stališče Bradleyja, Stokesa in podobnih črnih politikov bo voda na mlin črnih demagogij. Vse črnske struje s "črno silo na čelu" bodo samo trdile, kako se je v Los Angelesu združilo vse, kar je belega brez ozira na politično filozofijo, samo da premagata črnega kandidata, da je torej nesmiselno vsako upanje, da se pri belih da kaj doseči s sporazumi, kompromisi, koalicijami itd. Niti od daleč ne bodo namignili, da je črni kandidat v Los Angelesu dobil zase tudi na tisoče belih glasov, ki se niso dali premotiti po Yortyjevi rasni propagandi. Bodo samo poudarjali, da se je "belim rasizem" posrečilo, da so spravili na volišča do 80% vseh volivcev. Da je pa četrtna belih volivcev volila črnega kandidata, to bodo gladko zamolčali. Zato bi bila ravno dolžnost črnih politikov, da to poudarjajo, ne pa, da tožijo o izbruhih belega rasizma.

Morda lahko pričakujemo, da bodo črni politiki in njihovi beli zavezniki kmalu spoznali, da so svojo taktiko usmerili na napačno pot. Je že res lepo govoriti o zmagah, toda pot do zmag je dolga in trnjeva. Dokler zmagi ni zasigurana, je pametnejše govoriti o težavah in o uspehih, ki so podlaga za zmage. V politiki je najsigurnejša podlaga za

zmago še zmeraj koalicija, ako si sam prešibak, da bi dobil 50% glasov za svojo stranko.

Upajmo, da bodo črnski politiki kmalu prišli do tega spoznanja, drugače bodo doživeli nove nepričakovane politične poraze, morda letos tudi v Clevelandu.

Se en političen pojav se je pokazal pri županskih volitvah v Los Angelesu. Poraženi kandidat Bradley trdi — nasprotniki mu dosti ne oporekajo — da je zanj glasovala mladina, za njegovega tekmeča Yortyja pa starejši rod. Ako je to res, ni to nič nepričakovane. Mladina je zmeraj pogumnejša, se rajše spušča v drzne podvige, tudi v politiki, vpoštevata manj morebitne nevarnosti, misli manj na posledice tveganih korakov. Če je res, kar trdi Bradley, je to obenem tudi dobro znamenje. Upajmo, da ga bo napredna politična propaganda znala izrabiti.

BESEDA IZ NARODA

K Spominski proslavi

CLEVELAND, O. — Prve junjske dni se vsako leto spominjamo onih, ki so v letih zadnje svetovne vojne in komunistične revolucije pri nas dali svoja življenja zato, da bi po vojski Slovenija ne bila del ideje sovjetizacije sveta, marveč da bi njeno ljudstvo izbiralo svobodno slovenske predstavnike, živelo življenje v svobodi in resnični demokraciji.

Zlasti se spominjamo onih, ki so že stopili na osvobodena koroska tla, pa so bili po angleških zasedbenih silah poslani nazaj v roke rdečih oblastnikov in zločincev: slovenskih domobrancev in četnikov ter civilistov, ki so bili vrnjeni iz Vetrinja in pobiti v Teharju, Hrastniku, Škofji Loki, v Brezjarjevem grabnu in največ v Kočevskem Rogu. To je bil največji zločin v zgodovini slovenskega naroda in zato se ne strinjam s pisateljem Alojzjem Rebulo, ki pravi, da Sloveni nismo imeli koncentracijskih taborišč! Imeli smo jih, toda za svoje brate, za lastno slovensko kri! In ta taborišča gotovo niso dosti ali nič zastajala za okupatorskimi, samo da so bila bolj strašna, ker so bila vodena in zgrajena od lastnih bratov, za uničenje ali prevzgojevanje lastnih bratov! K govoru pisatelja Rebule, ki ga je imel to pomlad in ki je brez dvoma posebnost (razen nekaterih netočnosti) bi se moral kdo od literarnih kritikov povrniti!

Kako strašen zločin se je zgodil z vrtnimi vojaki, vemo. Zločin, za katerega pravi eden takratnih odločujočih, Titova desna roka — Djilas, "da je to nečloveško dejanje najbrž tako usodno poglobilo spore med narodi Jugoslavije, da tega ne bo nikoli več moč popraviti..." Ko je bil Djilas februarja letos v Ameriki, je dejal: "da on za takoka dejanja ni odgovoren, a da so bila v tedanji situaciji potrebna..." Prav tako je dodal, da on sam "ne bi odločil prav nič drugače in da ne bi odločil drugače niti danes, če bi še enkrat prišlo do tega..."

Zalostno pri tem je, da množice morilce danes uradna Amerika časti in gosti, jih sprejema in vabi na univerze kot predavatelje, kot da ne bi bilo tam že dovolj zmešanih glav, ki zastrupljajo študirajočo ameriško mladino. Ameriško časopisje seveda pridno pomaga s hvaljenjem: takih herojev "demokratske levice", ne da bi se zavedalo, da samo sebi koplje grob! Naj omenimo, da je Djilas sam dal leta 1942, ko je bil seveda zvest Stalinov in Titov hlapec kot politikomisar v Črni gori pobiti dve tretjini črnogorskega razumnštva in na gomile pri Podgorici dal postaviti napis "Pasje grobišče". (Glas Kulturne akcije, 28. feb. 1969.)

Za nas je najbolj žalostno to, da se celo med nami najdejo ljudje, ki jih ni sram stiskati roko tudi takim "skesanecem". Zalostno za javne delavce, če ne morejo najti bolj poštenih poti in načinov za uresničitev svojih namenov in ciljev.

Z ljudmi, ki so služili Titu in mednarodnemu komunizmu in še danes služijo kot "sli" za za-

vajanja ameriškega javnega mnjenja, slovenski javni delavci ne bi smeli imeti nikakega posla!

Slovenski domobranci so padli za ideale — čiste in preproste: narod, domovina, Bog! V borbah in revoluciji so odklanjali vsa ko kompromisarstvo, pred krvavimi mučitelji niso klečevali. Sli so ravno skozi življenje in zato so danes tako veliki in čisti pred nami. Ko bi jim mogli biti vsaj malo podobni!

iž

Društvo Najsv. Imena Jezusovega v župniji Marijinega Vnebovzvetja

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 8. junija, je nedelja mož in fantov, ker je druga nedelja v mesecu. Imeli bomo skupno sv. mašo in sv. obhajilo pri sv. maši ob osmih. Zberemo se v prostori pod novo cerkvijo. Po sv. maši bo pa zajtrk v šolski dvorani ter kratek sestanek. Po sestanku bomo imeli predavanje, in sicer bo govoril g. dr. Maks Rak o boleznih v hiši in nam dal nasvete, kaj storiti, če v družini kdo zboli. To predavanje je namenjeno vsem fanom, zato pridite in izkoristite to redko priliko za tako poučno predavanje.

Sedaj pa še na kratko pogledimo, kaj je bilo v naši župniji novega.

Materinsko proslavo smo imeli na materinski dan v nedeljo, 11. maja. Pripravil jo je naš misijonar rev. dr. Jerko Gržinič. Lepo je bila pripravljena in krasno je uspela.

V Franku Ohio, smo poromali v nedeljo, 18. maja, pod vodstvom Mr. Arta Ebermana od DNIJ in pa pod duh. vodstvom misijonarja rev. dr. Jerka Gržiniča. Vreme romarjem sicer ni bilo naklonjeno, a nam ni kvarilo naše pobožnosti in dobre volje, ker je za oboje skrbel č. g. dr. Gržinič. Hvala Mr. Ebermanu in rev. Gržiniču za njun trud.

Koncert Marijinih pesmi — v nedeljo, 25. maja, je bilo res doživljeno. Pripravil ga je misijonar rev. dr. Jerko Gržinič in tudi vse pesmi spremljal na orglah in poleg tega še zložil, uglasbil, dirigiral in spremljal na orglah posebno pesem v čast Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu; poleg tega je uglasbil za ta koncert še dvojce Marijinih pesmi. Višek koncerta pa je bila pesem: *Marija skozi življenje*, za katero so se pevci razvrstili pred glavnim oltarjem in so peli vsi navzoči. Omeniti moramo tudi krasne programe, izdelane za ta koncert. Rev. dr. Gržiniču prav iskrena hvala za njegov trud.

Farni svet. — V nedeljo, 11. maja, smo farani izvolili še sledeče svetovalec: Johna Petriča, Franka Znidarja, Johna Spilarja in Johna Čopiča. Člani namestniki so: John Obat, Viktor Modic, Sr. in Josip Sajovic. Vsi, ki jih je imenoval č. g. župnik Viktor Tome, in ki so bili v nedeljo, 11. maja, izvoljeni, tvorijo farni svet.

Rev. Matija Jager se je vrnil z okrevanja in smo župljani veselji, da si je utrdil svoje zdravje. Dobrodošli, father Jager!

Blagoslovičev temeljnega kamna za Slovenski zavod v Rimu

RIM, It. — V posebni avdijenci 9. maja je papež Pavel VI. blagoslovil temeljni kamen za novi zavod v Rimu. Razločno je videti cev, ki je bila vzdana v kamen z imeni slovenskih škofov ter vseh darovateljev za zavod. Imena so dobro napisana na pergamentu, ki je vložen v kamen. — Od leve proti desni stoje: msgr. M. Jezernik, pomožni mariborski škof Grmič, mariborski škof Drževnik, kardinal F. Šeper, papež Pavel VI., ljubljanski nadškof Pogačnik, koperski škof Jenko in ljubljanski pomožni škof Lenič, ki pride na obisk v jeseni v ZDA.

M. J.

Rev. dr. Pavel Krainik se je v soboto, 31. maja, vrnil iz Argentine, kamor je šel obiskat svoje sorodnike in prijatelje. Dobrodošli zopet doma!

Nova maša. Rev. Joseph F. Brodnicka v nedeljo, 1. junija, ob dveh popoldne je bila višek vseh naših cerkvenih slovesnosti, ki smo jih imeli v letošnjem maju. Lepa udeležba je pokazala, kako slovenski ljudje znajo ceniti duhovnika, ki je izšel iz njihove družine. Tudi naše Društvo Najsv. Imena Jezusovega se pridružuje z iskrenimi čestitkami novomšašniku, kakor tudi staršem, zlasti Mr. Josephu Brodnicku, ki je že dolga leta tako aktiven član našega društva. Zdravko Novak

Zgodba močne žene

CLEVELAND, O. — Mislil, da bi bil to primeren naslov knjige, ki jo je pod naslovom *From Slovenia to America* izdal gospa Marija Prislant. To je zgodba velike žene, ki ji usoda ni dovolila, da bi v svoji domovini uresničila sanje svoje mladosti in postala učiteljica. Bog je očitno imel večje načrte. Namesto, da bi postala učiteljica v eni prelepih gorskih vasi v Sloveniji, vzgajala mladino v ljubljeno do slovenskega ljudstva in jezika ter tisočletnih svetin slovenstva, jo je pot vodila preko morja v daljno deželo, kjer je v tisočih slovenskih domov prižgala nov ogenj ljubezni do slovenstva. Človek se spomni pesnikovih besed o pevci, ki je prišel iz daljne dežele, v njegovih strunah so pesmi brnele v novo radost in bolečino.

Njena je zgodba velike ljubezni in izrednega življenjskega spomina. Ostala je sirota, njene jih naš rod še komaj pomni, starše je klic velikega sveta čeprav so izgorevali v ljubezni zvabil v Brazilijo, kjer je mati umrla od hrepenenja po hčerki in od rumene mrzlice, oče pa se ni nikoli vrnil. V tistih letih so se v srcu mladega dekleta rodile sanje o lepšem svetu. Zelela je postati učiteljica. Toda stara mati, uboga vdova ji ni mogla pomagati do uresničenja njenih sanj. Mladostne sanje je zamenjala hrepenenje po velikem svetu. Komaj petnajstletna se je

podala na pot preko morja v Ameriko, kamor so jo v Sheboyganu vabili njeni sosedje. Upanje, kakor se lahko rodi samo v mladosti, jo je vodilo na poti v daljno deželo, prihraniti si denar, vrniti se v domovino in nadaljevati študije. V tovarni, kjer je služila šest centov na uro, je kmalu prišla do spoznanja, da ji bo tudi ta poslednji up ostal neizpolnjen. Človek se spomni besed, ki so jih našli zapisane v beležnici pesnika Cvelbarja, ko so njegovo mladost pokopali na fronti: Niti en up mi ni bil izpolnjen v življenju.

Toda Marija Prislant je bila žena izrednega življenjskega poguma. Ko je sprevidela, da se mora odpovedati upanju, da bi kdaj postala učiteljica v prelepih vaseh zelene Stajerske, je nadaljevala študije v večernih tečajih, nato pa je z možem Johnom ustvarila prijeten slovenski dom sredi širne Amerike. Njene sanje postati učiteljica so se uresničile v njeni družini, sin in zet sta se posvetila učiteljskemu poklicu.

V Ameriki niso mlado slovensko dekle čakale z zlatom posipane ceste. Posebna odlika knjige je objektivna primerjava med sicer skromnim, toda lepim življenjem v slovenskih vasicah in bogastvom velikega sveta. Skromen, toda čist in svetel dom v Savinjski dolini, obilica hrane v Ameriki, toda tudi steno na prvem stanovanju v Sheboyganu. V stiski se je v mlademu dekletu rodila iz obupa silna želja vrniti se v svoj rodni kraj, če bi le sredstva zadostovala. Toda sčasoma je odkrila tudi vrednote ameriškega načina življenja, v želji po ustvarjanju, v spoštovanju do žene in dela in ameriški svobodi. Knjiga je pisana z veliko ljubeznijo do rodne slovenske dežele, slovenskih ljudi v Ameriki, domovini in širokem svetu. Stotinam slovenskih pionirjev je ohranila spomin in postavila spomenik. Ne samo tistim, ki pripadajo njenemu ožjemu krogu, pač pa tudi tistim, ki jo vežejo z njimi predvsem velika ljubezen do slovenstva, ne samo Slovenski ženski Zvezi, pač pa tudi Progresivnim Slovincem. Tudi v tem je odlika knjige. Pred nami ni izrednega življenjskega spomina, njene jih naš rod še komaj pomni, starše je klic velikega sveta čeprav so izgorevali v ljubezni zvabil v Brazilijo, kjer je mati umrla od hrepenenja po hčerki in od rumene mrzlice, oče pa se ni nikoli vrnil. V tistih letih so se v srcu mladega dekleta rodile sanje o lepšem svetu. Zelela je postati učiteljica. Toda stara mati, uboga vdova ji ni mogla pomagati do uresničenja njenih sanj. Mladostne sanje je zamenjala hrepenenje po velikem svetu. Komaj petnajstletna se je

podala na pot preko morja v Ameriko, kamor so jo v Sheboyganu vabili njeni sosedje. Upanje, kakor se lahko rodi samo v mladosti, jo je vodilo na poti v daljno deželo, prihraniti si denar, vrniti se v domovino in nadaljevati študije. V tovarni, kjer je služila šest centov na uro, je kmalu prišla do spoznanja, da ji bo tudi ta poslednji up ostal neizpolnjen. Človek se spomni besed, ki so jih našli zapisane v beležnici pesnika Cvelbarja, ko so njegovo mladost pokopali na fronti: Niti en up mi ni bil izpolnjen v življenju.

Toda Marija Prislant je bila žena izrednega življenjskega poguma. Ko je sprevidela, da se mora odpovedati upanju, da bi kdaj postala učiteljica v prelepih vaseh zelene Stajerske, je nadaljevala študije v večernih tečajih, nato pa je z možem Johnom ustvarila prijeten slovenski dom sredi širne Amerike. Njene sanje postati učiteljica so se uresničile v njeni družini, sin in zet sta se posvetila učiteljskemu poklicu.

velanda, ki je bil prvi Amerikaneec, ki je padel v drugi svetovni vojni, pomorskega kapitana M. Pavliča, ki je žrtvoval mlado življenje potem, ko se je proslavil v pomorski bitki v Guadalcanalu in 40,000 Slovencev, ki so služili v ameriških oboroženih silah med drugo svetovno vojno.

Ko je izgledalo, da bo utihnila slovenska govorica, zamrla slovenska pesem in ugasnil spomin na lepo Slovenijo, so zopet posegle pogumne slovenske žene in njim na čelu gospa Marija Prislant. Dne 19. decembra 1960 so gospa Marija Prislant in 72 slovenskih žena ustanovile Slovensko žensko zvezo. Slovenski mladini so pomagale ohraniti dragoceno dediščino staršev, kulture, pesmi in slovenskega jezika in odnos do slovenske preteklosti. Spomin na prelepo deželo pod Triglavom, slovenska pesem in beseda živijo danes v slovenskih domovih, kjer še vedno cvete nagelj in rožmarin. Za vse to dolgujemo hlavečnost vsem slovenskim ženam in materam brez razlike. Prav pa je, da se še posebej spomnimo gospe Marije Prislant in njenih sodelavk, ki so pred mnogimi leti ustanovile Slovensko žensko zvezo, ki danes šteje 12,000 članic; Ze leta 1928 so izdale svojo prvo knjigo *Ameriška Slovenka*. Da ne bi utihnila slovenska pesem, je Zveza izdala zbirko 200 slovenskih pesmi "Zapojmo". V pravilnem spoznanju, da je tudi kuharska umetnost del narodne kulture, so članice izdale slovensko kuharsko knjigo v angleščini "Woman's Glory—the Kitchen", za katero je zbrala gradivo ga. Albina Novak.

Knjiga gospe Marije Prislant *From Slovenia to America* se je rodila iz velike ljubezni do rodne dežele, slovenske pesmi in besede ter slovenskih rojakov v Ameriki, doma in v širnem svetu. Naj bi njena knjiga našla pot v vse slovenske domove, naj bi Slovenci tretjega in četrtega rodu in vsi, ki slovensko čutijo, črpali iz njene knjige svoje znanje o Sloveniji, deželi svojih dedov, naj bi se iz nje navzeli ponosa, predvsem pa ljubezni do svojih rojakov. Naj bi se Slovenci iz nje učili tudi ljubezni do Amerike in njene svobode.

Nekoč, ko bomo Slovenci zopet gospodarji svojih cerkva, kadar bodo slovenske farne šole zopet služile svojemu namenu, predvsem pa ljubezni do svojih rojakov. Naj bi se Slovenci iz nje učili tudi ljubezni do Amerike in njene svobode.

Gospoj Mariji Prislant za njeno ljubezen veliko do slovenstva naj Bog nakloni obilo blagoslovla in veliko let v sreči, zdravju in zadovoljstvu!

Dr. Jože Felicijan

JANEZ JALEN:

VOZARJI

Zagledal je dobrodušen, kosmato poraščen obraz tršatega možaka, ki ga je usmiljeno gledal z nizkega, skoraj kakor ovca odlakanega konja.

"Zdravstvuj, prijatelj," mu je skušal za prijazno usmiljenje vrniti Klemen.

Kakor bi Vladimir Vladimirovič slutil, da bosta sčasoma res postala prijatelja na življenje in smrt, mehki ruski mušik in trdi gorenjski vozar, je znova začel opešanca dregati s sulico in izpodbujačo hrabril umirajočega.

"Vstani, vstani, brat! Dober človek si, ko v smrtni stiski poljubljajš umirajočega konja. Skoda bi te bilo. Vstavaj, vstavaj!"

Klemen se je trudil, da bi se vzdignil, pa ni več zmogel. Vladimir Vladimirovič je to kaj kmalu izprevidel in se skobacal s svojega kosmatega konjiča. Mož tudi sam ni bil več pri polni moški moči.

Kakor je usmiljeni Samarijan natovoril svojemu revnemu osliču prevzetnega sovražnika, vrženega od razbojnikov v jarek ob cesti, Juda, za katerega se, vsega ranjenega in na pol mrtvega, lastni veljavni rojaki niso hoteli zmeniti, tako je Vladimir Vladimirovič dvignil že na srst pripravljenega Markovega Klemenja s francoskega smrdulaka v na pol raztrgano sedlo in ga odnesel po stranski gazi v neskončno rusko stepto.

Večnilo se je in mraz je še bolj pritisnil in burja je pihala, da je skoz najdebelejši kožuh lizala prav do kosti.

Časopisi in z njimi vred vozarji, ki so se ustavljali v krčmi pod Broscem, so pa še kar zmagovali.

Kakor bi se na tisoče klatfer daleč znale pogovarjati duše, je brhko točajko, Lončarjevo Lenko, Markov Klemen začel čedaje bolj skrbeti.

Po svetem Miklavžu — zima je še vedno nategovala vajeti — so pa prinesli vozarji odmev kratkega uradnega poročila z dne tretjega decembra, da je cesar zdrav, velika armada pa uničena, Napoleon je moral biti res trden in kolikor toliko zdrav, saj je tisti dan pred svetim Miklavžem prešel Berezino, potem pa zapustil svoje nesrečne vojaške in hitel v Pariz, da se mu še tam ne zamajejo tla pod nogami.

Markov Klemen pa ni bil še povsem zdrav. Vstal in shodil je že — menda je prebolel pljučnico — na gorkem je bil tudi. In mleka in kruha mu ni manjkalo. Saj drugega — Rusi ne znajo za naša, žgancev, kaše in soka vajena usta kuhati — skoraj je — ni mogel.

Ko bi vsaj to vedela Lenka. Pa ni. In novica o porazu Napoleona na Ruskem ji je kakor s trdo pestjo stisnila srce.

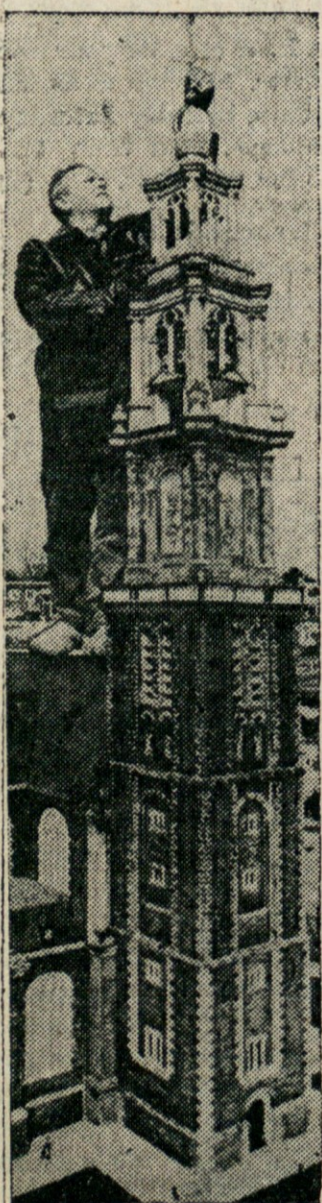
Zima je bila za Lenko en sam mraz, in zeleno pomlad, vsa s cvetjem in rožami posejana, se ji ni hotela več razcveteti. Saj so govorili, ne v vinski gostilniški zgovornosti, trezni in resni možje, da se je od šest sto deset tisočev iz skoraj od vseh evropskih segnanih bojnikov vrnilo komaj dobrih pet, deset tisoč. In še ti večinoma z ozeblimi udi, brez prstov na rokah in nogah. Kako naj upa, da bi mogel biti med temi nesrečno srečnimi njen Klemen? Pa — samo vrne naj se. Četudi brez rok in brez nog. Objela ga bo — saj si sama ni znala predstavljati kako pristrčno. Čeprav ne bo za nobeno delo več, samo pride naj. Ne bo ji v nadlego. Bo že sama poskrbela, da ne bosta lačna. In tudi ptiček se jima ne bo treba bati.

Za vse bo sama znala zaslužiti kruha.

Odcvetela in odzelenela je pomlad, zadišalo je seno in zašušela so žita. Vozarji so vedeli povedati, da se od kranjskih fantov, kar jih je odšlo z ilirskimi četami na Rusko, še vsak deseti ni več vrnil, pa še od teh samo pohabljeni. Morebiti je pa Klemen, je medlo upala Lenka, Napoleon znova uvrstil v svojo armado, katero je zbiral, da dokončno ukroti Evropo in vsej neomejeno zavlada. Ni se maral poravnati z dokaj ugodnimi pogoji, ki so mu jih ponudili, kljub porazom na Ruskem, vladarji. Ne. Hotel je imeti vse, ali pa nič. Da bi bil Klemen vsaj med temi četami, četudi s puško na rami, je hodila prositi Lenka v še ne povsem zgotovljeno kapelico Marije Pomočnice na Brezjah prav vselej, gori in doli grede, kadar je šla izpod Broscia obiskat domače v Ljubno, da je atu in mami in bratcem in sestricam prinesla kakšen priboljšek, ki ga je z vednostjo mlade gospodinje Francke znala privarčevati pri svojem točajstvu. Stara Franca je bila bolj stisnjena.

Prek poletja je Lenka opazila, da so kljub vernosti začeli gospodarji in vozarji hudičati in pernejdušati. Porkanja in madonanja, bentanja in boganja, takrat še poznati niso hoteli. Se jim je preponiževalno zdelo, da bi si s takimi tujimi besedami mazali pošena vozaška usta.

Pred durmi pod Broscem se je ustavil skoraj prazen parizar, naprežen samo v par, ko ni bilo kaj peljati. V krčmo pa je stopil Naca, Korošček vozar iz Spodnjih Gorij, ki sta ga bolj prikupnega delala gorjuška postavnost in gorenjska odkrita počtenost, kakor sicer pravilno oblikovan, pa močno od koza razbrazdan obraz. Iz njega je sijalo dvoje oči kakor dvoje jasnih zvezd z mračnega neba. Trdo je udaril s težkim koprcem ob tla in še

LE STOLP JE MAJHEN — Ni delavec tako velik, da bi stal na vrhu strehe cerkve in segel na vrh cerkvenega stolpa, le cerkev je miniaturna. Miniaturna obsega poleg znane cerkve v Amsterdamu na Holandskem tudi del mesta, ki ga pa na naši sliki ni videti.

trije zakle:

"Prekleti hudič!"

Lenka, ki sta si bila z Nacem vedno prijazna, čeprav sta oba dobro vedela, da se nimata in se nikoli ne bosta imela rada, je molče pokazala proti kamri, kjer so sedeli in kramljali župnik, doktor Urban Ažbe in obe gospodinji, stara in mlada, Franca in Francka. Glasno je Naca posvarila:

"Kaj tako nemarno preklinjaš. Sram te bodi!"

"Kogaaa," je gorjansko pa že malo okajeno zategnil Gorjušec. "Sam Bog ga je preklel, bi ga pa jaz ne smel. Prav mu je. Saj je bil angel. Naj bi bil pa Boga ubo-

gal. Zakaj se mu je pa opuntal. Tri sto taviženkrat preklet."

Lenka, razumevna točajka, se je nagnila h kozavemu obrazu in prav nič ji ni bilo nerodno — na Klemenja se ta čas niti spomnila ni. Kakor dekle fantu mu je šepetnila: "Lepo te prosim. Naca. Župnik so v kamri, gospod doktor."

"Aaaa," je zajical Naca in si zatisnil usta, češ da ne bo črnil nobene nerodne več.

Prav takrat je pa že stopil med podboje mošenjski župnik doktor Urban Ažbe. "Naca, Naca! Zakaj si pa tako hud danes?" je vljudno vprašal razburjenega vozarja.

"Hvaljen bodi Jezus Kristus!" se je pri priči streznil Gorjušec in poljubil roko spoštovanemu gospodu.

"Je že dobro," je odmikal doktor Ažbe. "Kaj razsajaš, te vprašam."

"Kaj naj vriskam in pojem, ko moram s konji in vozom vred na vojsko. Mama so pa doma že povsem opešali. Sem si zadnja leta pritrgoval, da sem nekaj krajcarjev pristiskal in sem imel namen na jesen izpreči. Cez zimo bi posekal les, v teku poletja bi do tal podrl bajto, ki je že na vse štiri vogle kruljava, in stesal novo."

Naca je malo premolknil. Na-

to je pa s pritišanim glasom kakor sramežljivo dekle še dodal: "Pred pustom bi se pa oženil."

Župnik doktor Urban Ažbe in točajka Lenka sta se spogledala in se nehote nasmehnili, kar brihtnemu Gorjušču ni ušlo. Doktor Ažbe je pa zagrešil še to neprevidnost, da je pomežiknil Lenki, češ Bohinje je Bchinje, in vprašal nekako posmehljivo Naca:

"Pa imaš že nevesto?"

"Imam — imam —"

Naca, ki je samo mimogrede hotel reči lepi Lenki zbogom, je postavil bičevnik v kot, sedel in

ukazal maselje vina. Grede je pripomnil samo zaradi razgovora, da ga ima za potrebo že dovolj. Pa zavoljo besede —

(Dalje prihodnjič)

GARFIELD ROOFING

3465 E. 93 St. blizu Union Ave

NOVE STREHE

HITRA POPRAVILA

RALPH JERIC

VU 3-2560 ponoči

475-4647 podnevi

Prevzel sem gasolinsko postajo in mehanične delavnico na vogalu St. Clair Avenue in East 60. St. ki se sedaj imenuje

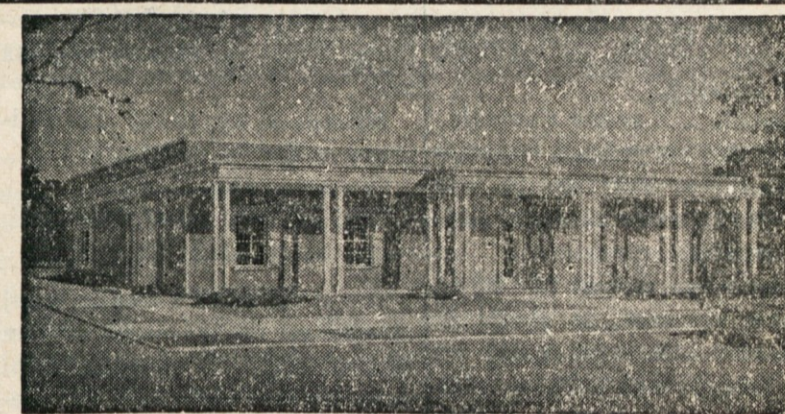
JOE'S PURE 76 GAS STATION

6002 St. Clair Avenue

Telephone: 361-9100

Jamčim prvovrstno mehanično delo in se priporočam vozačem avtomobilov, zlasti hrvatskim in slovenskim rojakom.

JOE PINJUH

GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

Kenmore 1-6300

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road

Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očelovski dan

dne 15. junija 1969

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

.....

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov: .....

.....

DIRKA V SAHARI — V Ameriki so v navadi konjske dirke, v Sahari pa dirke s kamelami. Te dirke niso ravno enostavne in lahke, kot kaže slika, ko mora kamela preko ovire.

NAROCITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI